

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΕΥΛΟΓΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι. ΝΑΟΥ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΕΥΚΑΚΙΩΝ

Έτος Α΄ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2002 - Άριθ. Φύλλου 1

ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΡΧΙΖΕΙ

Με την πολύτιμη Πατρική Ευλογία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου μας τὸ μικρὸ μας αὐτὸ ἔντυπο παρουσιάζεται σήμερα μπροστά σας χωρίς μεγάλες υποσχέσεις ἀλλὰ με πολλή ἀγάπη. Παρουσιάζεται λιτό, χωρίς πολλές σελίδες πρὸς τὸ παρόν, γιατί δὲν θέλουμε νὰ υποσχεθοῦμε πολλὰ στὴν ἀρχὴ καὶ στὴ συνέχεια νὰ φανοῦμε ἀσυνεπείς. Ὅμως ἂν ὁ Θεὸς ἐπιτρέψη τὴν αὐξήση τῶν σελίδων του στο μέλλον, ἐμεῖς δὲν θὰ σταθοῦμε ἐμπόδιο.

Ἐπιθυμία μας εἶναι νὰ καλλιεργήσουμε τὴ γραπτὴ ἐπικοινωνία μαζί σας, γιατί γνωρίζουμε πὼς «τὰ γραπτὰ μένουν» ἐνῶ «τὰ λόγια πετοῦν» καὶ πολλές φορές χάνονται. Ὁ γραπτὸς λόγος μένει. Ἀξιοποιεῖται σὲ κάποιες στιγμές, πὺ ἐχουμε περισσότερο χρόνο καὶ πιὸ ἀνοιχτὴ στὴν ἐπικοινωνία ψυχικὴ διάθεση.

Ὁ σκοπὸς, λοιπόν, εἶναι ἡ μεταξὺ μας ἐπικοινωνία. Ἡ ἐπικοινωνία τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τὰ παιδιά της. Ἡ ἐπικοινωνία ὅλων τῶν ἱερέων τῆς ἐνορί-

ας με ὅλους τοὺς ἐνοριῖτες. Χωρὶς διάκριση καὶ ὁμαδοποίηση τῶν πιστῶν σὲ δικούς μας καὶ ξένους. Σὲ ὁπαδοὺς τοῦ ἐνὸς ἱερέως ἢ τοῦ ἄλλου. Σὲ ἐχθρικά ἢ φιλικὰ διακείμενους.

Με τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ ὅλοι οἱ ἐφημέριοι τῆς ἐνορίας μας συνδεόμαστε με ἀνυπόκριτη ἀγάπη καὶ συνεργαζόμαστε με ἐνότητα πίστεως γιὰ τὸν κοινὸ σκοπὸ, πὺ εἶναι ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ὅλων μας· κλήρου καὶ λαοῦ.

Ἔχουμε, βεβαίως, ὁ καθένας μας τὸν ἰδιαίτερο χαρακτήρα του, ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι φυσικὸ καὶ εὐλογημένο. Γιατὶ οἱ διαφορετικοὶ χαρακτήρες ἔχουν καὶ διαφορετικὰ χαρίσματα. Καὶ αὐτὰ προσπαθοῦμε νὰ τὰ συνδυάζουμε γιὰ τὴν κοινὴ ὠφέλεια. Παρακαλοῦμε, λοιπόν, καὶ σεῖς νὰ συναγωνισθῆτε πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση καὶ νὰ ἀξιοποιήσετε τὴν κοινὴ αὐτὴ προσφορὰ τῶν ἱερέων σας, γιὰ τὸν πνευματικὸν καταρτισμὸν σας, γιὰ τὴν αὐξήση τῆς ἀπροσωπὸληπτης ἀ-

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΕΥΛΟΓΕΙ ΤΗΝ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΜΑΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ

Ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπός μας ευλόγησε μέσα από την πλούσια πατρική Του καρδιά την άπαρχή του μικρού μας φυλλαδίου και μᾶς απέστειλε σχετική ἐπιστολή, τὴν ὁποία παραθέτουμε σὲ φωτογραφικὴ ἀποτύπωση.

† Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΛΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΘΑΛΛΑΔΟΣ
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Αριθμ. Πρωτ. ΕΕ **3573** /2002 Ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Αὐγούστου 2002

Πρὸς
Τὸν Αἰδεσ. Πρωτοπρεσβύτερον
π. Βασίλειον Βολουδάκη
Γ. Ν. Ἀγ. Νικολάου Πευκακίων
Ἀσκληπιοῦ 38
106 80 ΑΘΗΝΑΣ

Αἰδεσιμολογιώτατε,

Μέ ιδιαίτερη χαρά ἔλαβα τὴν ἐπιστολήν σας μέ τὴν ὁποίαν μοῦ δίδετε τὴν πληροφορίαν γιά τὴν ἔκδοση μηνιαίου περιοδικοῦ τῆς ἐνορίας σας.

Κάθε φωνή πού προστίθεται στοὺς πνευματικούς ἀγῶνες τῆς ἁγίας μας Ἐκκλησίας εἶναι σημεῖο παρήγορο, ἐλπιδοφόρο καί ἐνισχυτικό. Ἐλπίζω τό νέο σας ἔντυπο βασισμένο στήν ὀρθόδοξη χριστιανική διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας νά καταστεῖ ἀνάγνωσμα ὠφέλιμο καί οἰκοδομητικό σ' ὅλους τοὺς ἐνορίτες σας.

Εὐλογῶ τὴν νέαν αὐτὴ ἔκθεση καί ἀναμένω τό πρῶτο τεῦχος.
Ὁ Πανάγαθος Θεός νά σᾶς χαριτώνει ἐν παντί.

Μετ' εὐχῶν διαπύρων

Ἰσθμίου Πριεσβυτέρου

Μᾶς συγκινεῖ ιδιαίτέρως ἡ ἀγάπη τοῦ Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου μας πρὸς τὴν ἐνορία μας καί Τὸν εὐχαριστοῦμε μέ εὐγνωμοσύνη γιά τὴν εὐλογία καί τὶς εὐχές Του. Ἐλπίζουμε νά μὴ διαφεύσουμε τὶς προσδοκίες Του.

γάπης σας πρὸς τὴν Ἐκκλησία, γιά τὴν οἰκείωση τοῦ ἡθους τοῦ Χριστοῦ, ὥστε ὅλοι μαζί ἐνωμένοι «ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης» νά «ζωντανέψουμε», στὸ μέτρο τῶν δυνατοτήτων μας, τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ μέσα στήν ἀνιαρὴ καί «προχριστιανική» ἐποχὴ μας.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ

Σήμερα, Κυριακή 1η Σεπτεμβρίου, αρχίζει το Έκκλησιαστικό έτος. Στη Βυζαντινή εποχή έθεωρείτο ως αρχή του χρόνου για το Κράτος, ή έναρξη του Έκκλησιαστικού έτους. Στα νεώτερα χρόνια υιοθετήθηκε από την Πολιτεία ως αρχή του έτους ή 1η Ιανουαρίου, για την Έκκλησία, όμως, παραμένει ή 1η Σεπτεμβρίου ως έναρξη του πνευματικού και λειτουργικού έτους και αυτό, όχι ως ένα νεκρό ιστορικό λείψανο ή μιὰ ρομαντική νοσταλγία, αλλά γιατί ή Έκκλησία δέν αλλάζει το σημαντικό (αυτό δηλαδή πού σημαίνει μιὰ αλήθεια) μέ το εύκαιριακό ή το παγκοσμιοποιημένο.

Ή Έκκλησία «βλέπει» μέ μάτι Παντεποπτικό και σιέπτεται μέ «νοῦν Χριστοῦ» γι' αυτό «βλέπει» καθαρά, καθολικά (δηλαδή δέν τῆς ξεφεύγει τίποτα), διαχρονικά. Ή Έκκλησία «βλέπει». Δέν φαντάζεται, δέν νομίζει και γι' αυτό δέν χρειάζεται νά τροποποιῆ τήν πορεία της κατά καιρούς, ὅπως τήν τροποποιούν οἱ ἄνθρωποι και οἱ ἐπιστῆμες «τοῦ κόσμου τούτου» γιατί αὐτοὶ δέν «βλέπουν», δέν «ἐπίστανται καλῶς» ἀλλά εικάζουν, στοχάζονται, ἀμπελοφιλοσοφοῦν και σιαρφίζονται.

Ή Έκκλησία, λοιπόν, «βλέπει» ὅτι

(Συνέχεια στή σελίδα 4)

ΕΡΓΟΝ ΑΓΑΠΗΣ

«Ὁ Θεός ἀγάπη ἐστί»

Ἀγάπη εἶναι ὁ Θεός λέγει ὁ Ἅγ. Ἰωάννης ὁ Θεολόγος. Ἀπό ἀγάπη γιά τόν ἄνθρωπο ἐνηθρώπησε ὁ Θεός, «καί ὁ Λόγος (ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ) σὰρξ ἐγένετο και ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ίω. α, 14) «Ὁ Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί».

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός εἶναι τὸ πρότυπό μας. Τὸ μοναδικὸ πρότυπό μας, ἀλλά και ὅλοι ὅσοι «ἠκολούθησαν τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ».

Ἐκεῖνος «διῆλθεν εὐεργετῶν» και ἡ ἅγια μας Έκκλησία –πού εἶναι ὁ Χριστός παρατεινόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας– κάμνει τὸ ἴδιο.

Μέ πρῶτο και κύριο μέλημά της και ἔργο της τὸ «ἀρπάσαι ψυχὴν και δοῦναι Θεῷ». Ὅμως δέν ἀδιαφορεῖ, ἀλλ' ἀντιθέτως προνοεῖ γιά τήν ἀνακούφισι πολλῶν ἀνθρώπων πού εὐρίσκονται «ἐν ἀνάγκαις».

Ή φιλανθρωπία δέν εἶναι ἐφεύρημα τῆς Έκκλησίας, εἶναι ἐντολή τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι ἀπό τὰ πρῶτα βήματα τῆς γενεθλίου ἡμέρας τῆς Έκκλησίας μας «πάντες οἱ πιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ και εἶχαν ἅπαντα κοινὰ ... και τὰ κτήματα και τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον και διεμέριζον αὐτὰ πᾶσι καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχε» (Πραξ. Β 44, 45) δηλαδή: Ὅλοι οἱ πιστεύοντες ἦσαν μεταξύ τους ἐνωμένοι και ὁμόψυχοι και εἶχαν ὅλα κοινά. Πωλοῦ-

(Συνέχεια στή σελίδα 4)

(Συνέχεια από την 3η σελίδα)

σαν δὲ τὰ κτήματα καὶ τὰ ὑπάρχοντά τους καὶ τὰ χρήματα ἐμοίραζαν στοὺς ἀδελφούς, ἀναλόγως μὲ τις ἀνάγκες τους.

Αὐτὸ τὸ ἴδιο ἔργο διακονεῖ ἡ Ἐκκλησία μας, διότι εἶναι φιλόανθρωπη ὅπως ὁ Ἰδρυτής της. Μπορεῖ κανεὶς νὰ γράφει ὀλόκληρα βιβλία γιὰ τὸ φιλόανθρωπο ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀπὸ τῆς ιδρύσεώς της μέχρι καὶ σήμερα.

Ἄλλὰ αὐτὸ τὸ ἔργο τὸ γνωρίζετε ὅλοι, ὅσοι ἔχετε τὴν εὐλογία καὶ τὴν χαρὰ νὰ συμμετέχετε στὴ θεάρεστη αὐτὴ διακονία. Καὶ εἶναι ὄντως θεάρεστη, γιατί τὴν ἀγαπᾷ ὁ ἴδιος ὁ Θεός. Ὁ Κύριός μας λέγει «ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου, τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε». Τὸ ἴδιο ἐπαναλαμβάνουν καὶ οἱ Ἅγιοι μας. Θὰ ἀναφέρω ἕναν μόνο, ἀπὸ τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, τὸν ἱερὸ Χρυσόστομο, ὁ ὁποῖος λέγει: «Ταύτη μετὰ πολλῆς ἀδείας ἀνοίγονται τῶν οὐρανῶν αἱ πύλαι... βασιλὶς γὰρ ἐστὶ ὄντως, ὁμοίους ἀνθρώπους ποιοῦσα τῷ Θεῷ». Δηλαδή: στὴ φιλόανθρωπία ἀνοίγονται διάπλατα οἱ πύλες τῶν οὐρανῶν... διότι αὐτὴ εἶναι πράγματι βασιλισσα καὶ κάμνει τοὺς ἀνθρώπους ὁμοίους μὲ τὸ Θεό.

«Δότε, λοιπόν, τοῖς δεομένοις» ἀδελφοὶ καὶ ὁ Κύριός μας, ὁ μόνος ἀληθινὰ Φιλόανθρωπος, θὰ ἀνταποδώσῃ σὲ ὅλους τοὺς φιλόανθρώπους ἑκατονταπλασίονα.

Ὅλοι ἐμεῖς οἱ Ἱερεῖς καὶ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας, εὐχαριστοῦμε μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά μας τὸν Κύριό μας, γιὰ τὸ ἔργο ἀγάπης ποὺ ἐπιτελεῖται, μὲ τὴν εὐλογία Του, στὸν τομέα αὐτὸν καὶ Τὸν παρακαλοῦμε, νὰ ξεχειλίσει τὴν καρδιά καὶ τὴν ψυχὴν μας ἀπὸ τὴν ἀγάπη Του, ὥστε αὐτὸ τὸ

ἀπὸ τὴν 1η Σεπτεμβρίου ἀρχίζει ἡ προετοιμασία τῆς φύσεως. Ἀρχίζει ἡ προετοιμασία γιὰ τὴν σπορά, τὸ ζύπνημα τῆς γῆς, ἡ ἐνεργοποίηση τῶν κόκκων τοῦ χύματος, ἡ κινητοποίηση ὅλου τοῦ φυτικοῦ καὶ ζωικοῦ βασιλείου καὶ μᾶς παραπέμπει στὴν πνευματικὴ σπορά, στὴ σπορὰ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ποὺ πρέπει μὲ εὐλάβεια νὰ ὑποδεχθοῦμε καὶ προσεκτικὰ νὰ καλλιεργήσουμε, ὥστε, παράλληλα μὲ τις φυσικὲς καὶ γήινες νὰ ἀξιοποιήσουμε τις ψυχικὲς καὶ πνευματικὲς μας δυνάμεις.

ξεχειλισμα, νὰ γίνεται ἀφορμὴ νὰ ποτίζονται οἱ καρδιὲς τῶν ἀνθρώπων.

Μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους (1η Σεπτεμβρίου), ἃς προσευχηθοῦμε, στὸν Κύριό μας, νὰ εὐλογήσῃ τὸ νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητός Του, νὰ μᾶς συγχωρήσῃ γιὰ ὅτι ἐπράξαμε, ποὺ δὲν ἦταν σύμφωνο μὲ τὸ νόμον Του, νὰ μᾶς φωτίσῃ νὰ τηροῦμε τις ἐντολές Του καὶ νὰ διαφυλάττῃ τὴν Ἐκκλησία Του καὶ τὸν Ποιμενάρχη μας, μὲ τὴν Θεία Χάρι Του.

π. Φίλιππος Μύαρης

ΤΑ ΕΡΓΑ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΑΡΧΙΖΟΥΝ

Ὁ ἱστορικὸς Ναὸς μας ἀνήκει πλέον στὰ ἐκκλησιαστικὰ μνημεῖα.

Οἰκοδομήθηκε σὲ οἰκόπεδο ποὺ παραχώρησε ὁ Χαρ. Τρικούπης στὸ Δῆμαρχο Ἀθηναίων Δ. Σοῦτσο καὶ ἐγκαινιάσθηκε τὸ 1895. Γιὰ τὴν ἀνέγερσή του καὶ τὸν καλλωπισμὸ του ἐργάσθηκαν ἑκατοντάδες ἄνθρωποι. Ἐπίσημα πρόσωπα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καθηγητὲς Πανεπιστημίου ἀλλὰ καὶ οἱ εὐσεβεῖς κάτοικοι τῆς περιοχῆς δραστηριοποιήθηκαν γιὰ νὰ ἐπιτευχθῆ ὁ ἄθλος τῆς ἀνοικοδομήσεως ἑνὸς ἐπιβλητικοῦ Οἴκου Λατρείας τοῦ Ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ γνησίου θεράποντός Του Ἁγίου Νικολάου.

Αὐτὸς ὁ Ἅγιος Οἶκος ἀπετέλεσε Κέντρο πνευματικὸ καὶ Σχολὴ τελετουργικῆς καὶ λειτουργικῆς ἀκριβείας μὲ κληρικούς, ὅπως τὸν π. Ἀντώνιον Νικηφόρον, φίλο καὶ συλλειτουργὸ στὶς ἀγρυπνίες τοῦ ἁγίου Νικολάου Πλανᾶ, τὸν σπουδαῖο συγγραφέα καὶ πνευματικὸ π. Ἰωὴλ Γιαννακόπουλον κ.ἄ.

Ὁ Ναὸς καὶ οἱ δραστηριότητές του ἦταν ἀφορμὴ γιὰ νὰ γνωρίσῃ ὁ ἥρωας τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνα Παῦλος Μελάς τὴ γυναῖκα τῆς ζωῆς του Ναταλία σὲ μία ἐκδήλωση τῆς Ἑρμανικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας αὐτὴ ἦταν μέλος καὶ νὰ ἀναπτυχθῆ μεταξύ τους μία μοναδική, ὑποδειγματικὴ συζυγικὴ ἀγάπη,

(Συνέχεια στὴ σελίδα 6)

Ο ΤΙΤΛΟΣ ΤΟΥ ΕΝΤΥΠΟΥ ΜΑΣ

Νοιώθουμε τὴν ἀνάγκη νὰ ἐξηγήσουμε στοὺς ἀγαπητοὺς ἀναγνώστες τὴν ἐπιλογὴ τοῦ τίτλου τοῦ Ἐνοριακοῦ μας ἐντύπου.

Ἡ λέξη «Εὐλογία» εἶναι βεβαίως γνωστὴ στοὺς πιστοὺς ἀλλὰ καὶ στοὺς ἀπίστους. Οἱ πάντες γνωρίζουν ὅτι ἡ εὐλογία ἐκπορεύεται ἀδιαλείπτως ἀπὸ τὸν Οὐρανὸ καὶ χορηγεῖται στοὺς πιστοὺς διὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Ἱερέων Τῆς. Μὲ τὰ Ἱερά Μυστήρια, μὲ τὶς ἱερὲς Εὐχές, μὲ τὶς ἅγιες Εἰκόνες, μὲ τὴν ἱερὴ Διδασκαλία, μὲ τὴν Ὑπακοή στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ μύριους ἄλλους γνωστοὺς καὶ ἀγνωστούς σὲ μᾶς τρόπους, μὲ τοὺς ὁποίους εὐδοκεῖ νὰ μᾶς ἐπισκέπτεται ἡ Θεία Χάρις.

Εἶναι λοιπόν, φυσικό, νὰ περιμένουν οἱ πιστοὶ καὶ ἀπὸ τὸ ἐντυπο, ποὺ ἐκπορεύεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας, τὸν Ἐνοριακὸ μας Ναὸ, νὰ ἔχῃ τὴ σφραγίδα τῆς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ, ὥστε νὰ τὸ ἐμπιστευθοῦν καὶ νὰ τὸ ἀξιοποιήσουν γιὰ τὸν πνευματικὸν καταρτισμὸν τους.

Συνεπῶς, πρωταρχικὸς λόγος ποὺ μᾶς ὤδησε νὰ τιτλοφορήσουμε τὴν ἐκδόσή μας μὲ τὴν εὐλογημένη λέξη ἦταν τὸ νὰ θέσουμε στοὺς ἑαυτοὺς μας ἓνα «κηδεμόνα», ποὺ θὰ μᾶς ὑποχρεῶνῃ νὰ ζυγίζουμε, ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερο, τὰ λόγια μας, προτοῦ τὰ ἐκθέσουμε στὰ μάτια τῶν ἀναγνωστῶν. Ἰδίως δέ, μετὰ τὴν Εὐλογία τοῦ Μακαριωτάτου, οἱ εὐθύνες μας πολλαπλασιάζονται.

Ἐκτός, ὅμως, τῆς πρωταρχικῆς σημασίας, αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἡ λέξη τοῦ τίτλου μας περιέχει καὶ ἄλλα θεολογικὰ μηνύματα. Ὡς σύνθετὴ ἀπὸ δύο ἄλλες, (αὐτὸ ὑπονοεῖ ἡ δίχρωμη ἐκτύπωση

(Συνέχεια στὴ σελίδα 6)

(Συνέχεια από την 5η σελίδα)

πού διαρκεῖ καὶ μετὰ τὸ θάνατό τους.

Ὁ Ναός μας αὐτὸς βάσταξε γιὰ περισσότερα ἀπὸ 100 χρόνια τὶς χαρὲς καὶ τὶς λῦπες ἀπειράριθμων ἀνθρώπων, μετέδωσε τὰ Ἅγια Μυστήρια τῆς Θ. Χάριτος καὶ προσφέρει μέχρι σήμερα Ἕκτιστη Θ. Χάρη, συστηματικὴ πνευματικὴ διδασκαλία, στηριγμὸ, παρηγορία καὶ ζωὴ στοὺς προστρέχοντας.

Ὅμως, μετὰ ἀπὸ τὴν πλούσια αὐτὴ προσφορά, ἡ φθορὰ τοῦ χρόνου καὶ οἱ ἀμαρτίες μας εἶναι πλέον ἀποτυπωμένες στὸ ἐσωτερικὸ του, στοὺς τοίχους καὶ στὰ τόξα, στὸ δάπεδο καὶ στὸ Τέμπλο, στὴ στέγη, στὶς μαρμάρινες σιάλες καὶ σὲ ὅλες τὶς γραμμὲς του καὶ ἡ φθορὰ αὐτὴ ἔγινε ἀκόμα πιὸ αἰσθητὴ τὰ τελευταῖα χρόνια, μετὰ ἀπὸ τὶς κρυφὲς ὑγρασίες, τοὺς ἐμπρησμοὺς καὶ τοὺς σεισμοὺς.

Τώρα, λοιπόν, τὸ χρέος μας ἔγινε ἐπιτακτικὸ. Πρέπει νὰ συστρατευθοῦμε καὶ νὰ ἀναβιώσουμε τὸν ἱερὸ ζῆλο τῶν Πατέρων μας γιὰ τὴ ριζικὴ ἀνακαινίση τοῦ Ναοῦ μας, πού εἶναι τὸ σπίτι ὅλων μας. Νὰ ἐπιδοθοῦμε μὲ ἐπιμέλεια καὶ ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα στὴν ἀποκατάσταση καὶ τὸν ἐξωραϊσμό του, ὥστε νὰ γίνῃ καὶ πάλι τὸ στολίδι τῆς περιοχῆς ἀλλὰ καὶ ὅλης τῆς Ἀθήνας.

Οἱ Πατέρες μας ἔκτισαν ἐν τοῦ μὴ ὄντος τὸ ἱερὸ αὐτὸ μνημεῖο, γιατί ἔνοιωθαν τὴν ἀνάγκη νὰ ἀποκτήσουν ἓνα Ταμεῖο τῆς Θ. Χάριτος. Ἐμεῖς, πού εὐεργετηθήκαμε ὑπὲρ τὴν ἑκατονταετία ἀπὸ αὐτὸ τὸ πνευματικὸ θησαυροφυλάκιο θὰ φανοῦμε ὀκνηροὶ καὶ ἀχάριστοι καὶ πνευματικὰ ἀνάισθητοι; Μὴ γένοιτο! Κανείς μας δὲν πρόκειται νὰ λείψῃ ἀπὸ τὸν ἀνακαινιστικὸ αὐτὸ συναγερμὸ!

τῆς λέξεως) σημαίνει τὸν «ἀγαθὸν λόγον», ὁ ὁποῖος γιὰ μᾶς τοὺς Ὁρθοδόξους δὲν εἶναι ἄλλος παρὰ μόνον αὐτὸς πού ἐμπνέεται ἀπὸ τὸν Θεὸν Λόγον, καθ' ὅτι «οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός».

Τὸ τελευταῖο θεολογικὸ νόημα, πού προκύπτει ἀπὸ τὸ δεύτερο συνθετικὸ τῆς λέξης, ἀναφέρεται στὴ φιλάνθρωπη διακονία τῆς Ἐκκλησίας, στὰ ἔργα ἀγάπης καὶ εὐποιΐας, τὰ ὁποῖα χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὶς εἰσφορὲς τῶν πιστῶν, πού κατατίθενται σὲ εἰδικὸ ταμεῖο, χαρακτηρισμένο μὲ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ ὀνομασία «**Λογία**». Ἡ ὀνομασία αὐτὴ ἐπελέγη ἤδη ἀπὸ τοὺς πρῶτους Χριστιανούς, σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ γιὰ νὰ ἐπισημανθῇ ἡ ποιοτικῶς ἀβυσσαλέα διαφορὰ μεταξὺ τῆς φιλάνθρωπίας τῶν ἄλτροῦστῶν, πού μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ ἄθεοι, καὶ τῆς φιλάνθρωπίας τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία πρέπει νὰ εἶναι πράξη, πού κατάγεται καὶ ἐνεργεῖται ἀπὸ τὸν Σαρκωθέντα Θεὸν Λόγον μέσω τῶν πιστῶν παιδιῶν Του.

Εὐχηθῆτε ἀγαπητοὶ ἀναγνώστες, νὰ ἀνταποκρίνεται πάντοτε τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ τοῦ φυλλαδίου στὶς ὑποσχέσεις τοῦ τίτλου του.

ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ

Τὸν τελευταῖο καιρὸ ἀκούγονται ἄσχημα σχόλια γιὰ τὸν κληρὸ καὶ τοὺς κληρικούς. Ἡ ἄσχημη αὐτὴ κριτικὴ δὲν εἶναι βέβαια δίκαιη γιὰτὶ παραθεωρεῖ δύο πράγματα. Πρῶτον, ὅτι οἱ κληρικοὶ δὲν βγαίνουν ἀπὸ τὰ λάχανα ἀλλὰ ἀπὸ τὶς οἰκογένειες τῆς κοινωνίας. Ὅποιος ποιότητος οἰκογένειες ἔχει στὴν πλειοψηφία τῆς ἡ κοινωνία, τέτοιους κληρικούς ἀναδεικνύει. Καὶ δεύτερον, ὅτι ὑπάρχουν κληρικοὶ ἀληθινὰ διαμάντια, “ἀλάτι τῆς γῆς”.

Πάντως, ὅπως καὶ ἐὰν ἔχουν τὰ πράγματα, ἡ διόρθωσή τους πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ ἐμᾶς τοὺς κληρικούς. Γι’ αὐτὸ ἐπιλέξαμε ἓνα κείμενο αὐτοκριτικῆς, τὸ ὁποῖο παραθέτουμε στὴ συνέχεια:

«Ἀρκετοὶ ἄνθρωποι σήμερα δὲν ἔχουν πάψει νὰ πιστεύουν στὸ Θεό, ὅμως οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς δὲν βλέπουν καμμιά σχέσι Θεοῦ καὶ ἱερέων. Δὲν βλέπουν τὸ λόγο γιὰτὶ πρέπει νὰ παρεμβάλλεται μεταξὺ τους καὶ τοῦ Θεοῦ ὁ ἱερεὺς γιὰ νὰ γίνῃ ἔγκυρη καὶ πραγματικὴ ἡ σχέσι τους μὲ τὸ Θεό. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι εὐδυνόμαστε ἐμεῖς, οἱ ποιμένες. Πρῶτα-πρῶτα χάσαμε τὸ ἀντίκριμά μας, τὴν ἀξία καὶ μᾶς ἔμεινε μόνο τὸ ἀξίωμα, ἐφ’ ὅσον ἔχουμε μὲν τὸ χάρισμα τῆς ἱερωσύνης, σὰν ἄνθρωποι ὅμως δὲν ἀγωνισθήκαμε νὰ διαφέρουμε ἀπὸ τοὺς κοσμικοὺς (ὄχι τοὺς λαϊκοὺς, τοὺς κοσμικοὺς) στὴν προσωπικὴ μας ζωὴ, πολλὰς φορές μάλιστα, ὑστεροῦμε πνευματικὰ καὶ ἀπὸ αὐτούς. Καὶ δεύτερον, σὰν συνέπεια τοῦ πρώτου. Ἄφήσαμε τὸ λαὸ ἀκατήχητο. Ὅχι χωρὶς νὰ ἐλέγχουμε τὴ ζωὴ του καὶ νὰ ἠθικολογοῦμε σ’ αὐτὸ ἔχουμε ὑπερβάλλοντα ζῆλο. Ἄλλὰ ἀκατήχητο, ἔρημο.

Δὲν ἀκολοθήσαμε τὴν εὐαγγελικὴ ὁδὸ πρὶν δεχθῶμε τὸ χάρισμα τῆς ἱερωσύνης καὶ ἀλλοίμονο, οὔτε μετὰ πού τὸ δεχθήκαμε. Τὴν ὁδὸ πού τὸ Πανάγιο Πνεῦμα χάραξε μὲ τὸ στόμα τοῦ φωστῆρος τῆς οἰκουμένης ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου: «Καθαρθῆναι δεῖ πρῶτον, εἶτα καθᾶραι· σοφισθῆναι, καὶ εἶτα σοφίσαι· γενέσθαι φῶς, καὶ φωτίσαι· ἐγγίσαι Θεῷ καὶ προσαγαγεῖν ἄλλους· ἀγιασθῆναι καὶ ἀγιάσαι». Ἐτσι τὸ ἀξίωμά μας ἔμεινε ἐν πολλοῖς στὰ ἱερατικά μας ἄμφια καὶ μὲ τὴν ἀπέκδυσί τους δὲν ἔχουμε νὰ φανερῶσουμε τίποτε, σχεδόν, στὸν κόσμον πού «στενάζει καὶ ὀδυνᾶται» μὲ τὸν τρόπο ζωῆς του καὶ «οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα».

Οἱ ἄνθρωποι δὲν βλέπουν καμμιά διαφορὰ σὲ μᾶς τοὺς ποιμένες (οἱ ἐξαιρέσεις βεβαίως, δόξα τῷ Θεῷ, ὑπάρχουν) καὶ στὸν ἑαυτό τους, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ διαφορετικὴ ἐνδυμασία, γι’ αὐτὸ ἀλλωστε ἄρχισαν νὰ συζητοῦν γιὰ τὴν κατάργησί της. Δὲν βλέπουν σ’ ἐμᾶς μιὰ ἄλλη ζωὴ, μιὰ ἄλλη ποιότητα. Ὅχι εὐσεβηστικούς ἐξωτερικούς τρόπους καὶ ὑποκριτικὴ σοβαροφάνεια, ἀλλὰ ἀπλότητα, καταδεκτικότητά, σοβαρότητα, ταπεινώσι ἀληθινὴ, ἀγάπη ἀνυπόκριτη, πραότητα καὶ ἀνεξικακία, χαρὰ καὶ εἰρήνη, ἐγκράτεια καὶ ἀφιλαργυρία, πίστι ἔμπρακτη, πού νὰ φανερώνεται ἀπὸ τὸ νὰ μὴν ἀγωνιοῦμε, «ὡσπερ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα» Χριστοῦ ἄνθρωποι, γιὰ τὴ βιωτικὴ ἐξασφάλισι τῆς οἰκογένειάς μας, μέχρι τὸ νὰ παραδώσουμε τελειωτικὰ “ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ”».

ΕΝΟΡΙΑΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

* Τὴν Τρίτη 3 Σεπτεμβρίου γιορτάζουμε τὴν ἀνακομιδὴ τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου καὶ τὸ ὁμώνυμο Παρεκκλήσιό μας πανηγυρίζει. Τὴν Δευτέρα, στὶς 6 τὸ ἀπόγευμα θὰ ψαλλῆ ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς μὲ Ἀρτοκλασία καὶ τὸ πρωῖ τῆς Τρίτης θὰ τελεσθῆ πανηγυρικὴ Θ. Λειτουργία. Ἐναρξὴ τοῦ Ὁρθρου: 7.⁰⁰ π.μ. Ἀπὸ τὸν Ἑσπερινὸ τῆς Δευτέρας 2 Σεπτεμβρίου θὰ τεθοῦν εἰς προσκύνησιν τὰ ἱερά λείψανα τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, τὰ ὁποῖα ἀπὸ ἐτῶν φυλάσσονται στὴν Ἐκκλησία μας ὡς θησαυρὸς ἀνεκτίμητος.

* Ἡ Ὑψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐορτάζεται στὶς 14 Σεπτεμβρίου καὶ τιμᾶται μὲ αὐστηρὴ νηστεία, χωρὶς οὔτε λάδι, ὡς ἄλλη Μ. Παρασκευή. Φέτος, ὅμως, ἔχουμε κατάλυση ἐλαίου διότι ἡ ἡμέρα τῆς ἐορτῆς εἶναι Σάββατο καί, ὡς γνωστόν, κανένα Σάββατο τοῦ χρόνου δὲν νηστεύουμε τὸ λάδι, πλὴν τοῦ Μ. Σαββάτου.

* Στὴν ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου ἔχουμε ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν καθιερώσει Ἀγρυπνία. Τὴν Πέμπτη 19 Σεπτεμβρίου, στὶς 9 τὸ βράδυ θὰ ἀρχίσῃ ὁ Ἑσπερινὸς καὶ θὰ ἐπακολουθήσῃ Ὁρθρος καὶ Θ. Λειτουργία. Ὁρα λήξεως: 1¹⁵ τὸ πρωῖ, περίπου.

* Τὸ Νεανικὸ Κέντρο τῆς ἐνορίας μας θὰ ἐπαναρχίσῃ τὴ συστηματικὴ λειτουργία του τὴν 16ῃ Σεπτεμβρίου, ἡμέρα Δευτέρα, στὶς 7 μ.μ. Καλοῦνται οἱ νέοι μας (ἄνω τῶν 10 ἐτῶν) στὴν πρώτη αὐτῆ σὺνάξῃ κατὰ τὴν ὁποία καὶ θὰ πληροφρηθοῦν τὸ πρόγραμμα τῆς νέας χρονιάς.

* Τὴν Κυριακή, 15 Σεπτεμβρίου θὰ τελεσθῆ στὸ παρεκκλήσιό μας τοῦ Ἁγ. Νεκταρίου Θ. Λειτουργία στὴ Ρουμανικὴ γλῶσσα γιὰ τοὺς εὐρισκομένους στὴν Ἀθήνα Ρουμάνους Ὁρθοδόξους. Ὁ Ὁρθρος θὰ ἀρχίσῃ στὶς 9.⁰⁰ π.μ. καὶ ἡ Θ. Λειτουργία θὰ ὀλοκληρωθῆ στὶς 12 τὸ μεσημέρι.

Ἡ ΕΝΟΡΙΑ ΩΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ

Ὁμιλίες μὲ σκοπὸ νὰ βοηθηθοῦμε στὴ πνευματικὴ μας ζωὴ γίνονται αὐτὸ τὸ μῆνα στὴν ἐνορία μας δύο φορές τὴν ἐβδομάδα:

* Κάθε **ΚΥΡΙΑΚΗ** πρωῖ, μετὰ τὴν Θ. Λειτουργία, ἀπὸ τὶς 11³⁰ ἕως τὶς 1³⁰ τὸ μεσημέρι, στὴν Πνευματικὴ μας Ἑστία (ὁδὸς Μαυρομιχάλη 96), μὲ θέμα «*Ψυχικὴ ἰσορροπία καὶ πνευματικὴ ζωὴ*».

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἀναπτύξεως τοῦ θέματος γίνεται διάλογος μὲ τοὺς ἀκροατές.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ὁμιλίας παρατίθεται δωρεὰν ἓνα μικρὸ πρόγευμα πρὸς ἀναψυχὴν τῶν προσερχομένων εὐθὺς μετὰ τὴ Θ. Λειτουργία.

Ἀπὸ τὸν μῆνα Ὀκτώβριου θὰ προστεθοῦν καὶ τὰ ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ, κάθε **ΤΡΙΤΗ** 6.⁰⁰ - 7.⁰⁰ μ.μ.

Ἐπεύθυνος Συνάξεων: π. Βασίλειος Βολουδάκης.

* Κάθε **ΤΕΤΑΡΤΗ** ἀπόγευμα, στὸ Παρεκκλήσιό τοῦ Ἁγ. Νεκταρίου μετὰ τὸν Ἑσπερινὸ καὶ τὴν Παράκληση οἱ ὁμιλίαι ἔχουν γενικὸ θέμα: «*Σπουδάζοντας στὴν Ἁγία Γραφή*».

Ἐπεύθυνος-Συντονιστής: π. Φίλιππος Μύαρης.

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΕΥΛΟΓΙΑ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι. Ν. ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΠΕΥΚΑΚΙΩΝ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ι. Ν. ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΕΥΚΑΚΙΩΝ

Ἐπεύθυνος Συντάξεως:
π. Βασίλειος. Ε. Βολουδάκης

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΜΕ ΔΑΠΑΝΗ ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
“ΥΠΑΚΟΗ”

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ